

Svenska Kryssarklubben
Sörmlandskretsen

Sörmlandskretsen 40 år

Eskaderseglingar

Vad är eskader?

1. Nöjesliv eller militärliv?
2. Eskader för Sörmlandskretsen är en sällskapssegling mot gemensamt mål
3. Är två eller flera båtar
4. Är att alltid ta hänsyn till väder och vind
5. Är att alltid kunna få en hjälpande hand
6. Är en kompis i varje hamn
7. Är improviserat nöjesliv
8. Är att umgås när och om vi själva vill
9. Vi anpassar takten – så att alla kan hålla kontakten och du som vill kan ta alternativ natthamn.

Eskaderrapport från Höga kusten 1991

De tre deltagande båtarna – Ahldéns - Adelina, Hagbergs - Casoma och Fischers - Beatrice – samlades i Öregrunds hamn lördagen den 20 juli och firade eskaderupptakten med gåslever och champange.

Starten gick tidigt på söndagsmorgonen och Grepen mötte med gropig sjö och kryssvind. Eskaderledaren insjuknade raskt i svår sjösjuka. Lugnande besked kom per telefon från Adelina som hunnit upp i Gävlebukten: Sjön blir bättre längre norrut – vi bestämmer oss för att fortsätta till Kusö kalv utanför Söderarm som planerat. Efter 14 ½ timmar lade vi till och konstaterade att det hade varit en mycket lång dag. Någon drömde t o m om sommarstuga.... Skeppshunden Tuff hade rastats på Eggegrund och husse talade sig varm för ett besök på denna säregna ö på återvägen.

Heldagssegling på måndagen också, vinden frisk och sjön grov. Också i dag skördar sjösjukan sina offer, men som tur är finns det alltid en frisk person i varje båt. Natten tillbringades vid "egen" brygga nära Agö Storhamn.

På tisdagen mojnar vinden utanför Hornslandet och det blir motorgång. Idag delar vi på oss – Adelina siktar direkt på Brämön, medan vi andra gör en avstickare till restaurangen i Mellanfjärden. (Sveriges godaste stekta strömming!) Först vid 23-tiden smyger vi in i hamnen på Brämön för att inte väcka Adelinas besättning – som dock kommer promenerande efter en stund, vilsegångna på den skogrika Brämön.

På onsdagen skjuter vi upp avgången ett par timmar för att bese ön. På andra sidan ligger det gamla fiskeläget och stigen dit slingrar vackert mellan blommande orkidéer. Dagens etapp är inte så lång och vi anlöper Härnösand vid 16-tiden. Broöppning är beställd till kl 18 30. Vi tar oss förbi stadens två broar och förtöjer i gästhamnen mitt i city. Där hittar vi en bakgård med hängande tvätt – det visar sig vara en restaurang i bästa Lady och Lufsen-stil! Härnösands gästhamn ger inte mycket service för pengarna, men hamnvärden överraskar oss med morgontidningar och färska frallor istället.

Torsdagen den 25 juli avgick vi från Härnösand efter bunkring mot eskaderns nordligaste mål - Trysunda. Åter en typisk auto-pilots-dag med motorgång ända till dess vi var nästan framme, då vi fick segla en stund, Vid 19-tiden kommer vi fram till den trevliga hamnen i Trysundas gamla fiskeläge. Dags för grillafton och promenad i byn. I morgon ska vi bara ha semester!

Turbåten från Ulvön väcker oss med sitt tutande på fredagsmorgonen. Vi packar kaffekorgen och ger oss iväg på utflykt runt denna fantastiska ö. Först ett besök i det lilla kapellet med sina gamla målningar, sedan följer vi stigen runt ön och träffar på det stora klapperstensfältet. Stensamlingen utökas med nya renslipade skönheter. Därefter kommer vi till sanddynerna och den långgrunda stranden – är vi i Danmark eller i Norrland? Sand i kaffet vill vi ju inte ha, så vi drar oss bort mot de släta, röda klipporna

med kaffekorgen. Sitter där och njuter i solen innan vi går upp i strandskogen och hittar en ny överraskning – en liten skogssjö, helt översållad av vita näckrosor! Det saknas ingenting i detta paradiset (utom möjligen ormen) inte heller den rökta siken till middagen.

Nu har vi, i alla fall vissa av oss, börjat tänka långtansfullt på surströmmingen, så på lördagsmorgonen är det dags för Ulvöarna, där vi möts av det tragiska beskedet att surströmmingen är slut! Förstämningen bryts av att vi äntligen får en rejäl halv vind över till den lilla runda lagunen vid Mjältön, Sveriges högsta ö – 236 m. Bergsbestigning med matsäck. Skeppshunden Tuff först uppe. Vilken utsikt!

Eskadern har nu vänt söderut och dagsetapperna får bli kortare än på vägen upp. Söndagen den 28 juli vaknar vi i dimma på Mjältön och får skjuta upp avgången. Dimman skulle visa sig bli vår följeslagare på hemvägen. Solen bryter så småningom igenom och vi kryssar mot Norrfällsviken, där vi hittar en lokal surströmmingsinläggning. På måndagen blir det lunch i Bönhamn. Ingen vind idag, motorgång till vacker natur i Solumsviken. Där, på de ljumma klipporna i solnedgången, dukar vi upp surströmmingen – en av resans höjdpunkter!

Dimma på tisdagen men sjöbrisen ger en bra sträckbog mot Brämön. Från Casoma får vi meddelande förmedlade från navigatören om när dimman tättnar. Till kvällen knyter vi vid restaurangen i Mellanfjärden. På onsdagen är dimman tätare än någonsin. Beatrice är nästan ända upp på Bålsön, när dimman tillfälligt driver undan. Natthamn och grillafton i Höllick.

På torsdagen skiner solen igen och i svaga vindar går vi till Storjungfrun. På fredagen kommer dimman tillbaka. Vi har kurs mot Eggegrund och håller oss inom synhåll för varandra. Viken på Eggegrund är 1,5 – 2 m djup men vi *ska* in. Vi ankrar upp med två ankare var och sätter ut jollarna. Ön är mycket sevärd och intressant med kalkstensområden och blomsterprakt. Mattorna av liljekonvaljblad skvallrar om hur hela ön måste dofta om våren. Stånd av fingerborgsblomma tyder på gammal bebyggelse som nu är borta. På ön har funnits en äldre fyr och bofast befolkning vid seklets början.

På lördagen avslutas eskadern i Öregrund, dit vi kommer på spegelblankt vatten. så kan den fruktade Öregrundsgrepen också se ut!

Om man ska försöka summera eskaderseglingen: förutom att sällskapet var trevligt, så kunde vi stödja och komplettera varandra under seglingen genom att hålla radiokontakt. Särskilt bra var det under en seglats med så pass långa etapper över öppen sjö. Resmålet kan också varmt rekommenderas. Segla norröver!

Anders på Beatrice.

Segling i Dalmatien” 2007

Lördag 15/9

Vi går upp okristligt tidigt för att packa de sista prylarna i våra mjuka packväskor & tar oss till Gumsbacken för att träffa andra förväntansfulla Sörmlandskretsare & följa med dem i bussen till Arlanda & flyg till Split i Dalmatien. Ny buss till Kastela Marina där våra båtar så småningom blev klara. Vi fick ta emot båtarna & lära oss deras mer eller mindre tekniska specialiteter.

När vi väl provianterat & installerat oss kunde vi göra en utflykt till Split där vi med förtjusning klättrade upp i kyrktornet med ståtlig utsikt över stans äldsta romerska delar – en gång på 300-talet byggd som pensionärsbostad åt den romerske kejsaren Diocletianus. Bostaden täckte en yta på 38 000 kvm, så det bör ha räckt till. Bostaden har förändrats under de följande 1700 åren & bebyggelsen är spännande att upptäcka i alla oregelbundna gator, gångvägar & platser vi fann. En exklusiv middag avnjöts utomhus på en restaurangs välbelysta gård. Vi hörde artistuppträdande på en av de centrala romerska platserna där klocktornet & LUXOR-restaurangerna ligger. Natt-sömnen blev god efter den lååååånga dagen.

Söndag 16/9

Kvällen är mörk i Palmizana. Cikadorna sjunger, vattnet blänker och enstaka ljus lyser på bryggan. Vi har alla ätit välkomstmiddag på restaurangen ovanför hamnen. Det var gott men långdraget.

Efter skepparmötet på morgonen gick vi, vid 10-tiden, ut från Kastela Marina. Det var sol, varmt & dålig vind. Det blev motorgång över silverblänkande hav. Öarna tonade bort mot kontrasten av gråblått i olika disiga nyanser.

Massor av båtar var på väg söderut med eller utan segel. Vi testade GPS:en – den fungerade! Vi tog oss utan bekymmer till lunchviken utanför Brac. Sedan vi ankrat med ca 50 meter kätting – häftig upplevelse att behöva ankra på 20 m djup – fixade vi förmiddagskaffe till skepparnas belåtenhet. Sen blev det bad & enkel snabblunch. Vinden kom & vi rullade ut seglen. Efter nödtorftigt trimmande gjorde vi ca 5,4 knop. Då kom ett nödrop: TOALETTEN LÄCKER!

Seglen rullades in, motorn slogs på & vi tog oss tillsammans med åtskilliga andra båtar till hamnen på ön S:t Klement. Spännande att backa in i hamn men det gick perfekt. Tampar & landgång fungerade ”som på räls”! Toasaneringsjobb & promenad till viken på öns andra sida

följde före middagen. Det var annorlunda att gå genom skog med pinjer, kaktusar & gångvägar belagda med kalksten. Vi såg "Baloo"-kaktusar med röda frukter, klippor omströmmade av blågrönt vatten & mastodontmotorbåtar i hamnen.

Vi konstaterade att hamnlivet är så långt från svenskt skärgårdsseglande man kan komma. Ankring med aktern mot offentligheten på bryggan, sololjeprocedurer i duschen – med fön och speglar – timslånga eftermiddagsdrinkar & framför allt kvällar på restaurang istället för grillning på berget med Evert Taubes sånger. Stjärnorna blinkar på natthimlen – God natt!

Måndag 7/9

Natten var verkligen upplevelserik – ingen el inne i båten fungerade när kl var 24. Upp på bryggan i nattsvart mörker, kontroll av alla säkringar, brygguttag osv. Till sist bytte vi strömuttag & si... Nu blev det ljus & el igen! Alla kunde krypa till kojs – nöjda.

Efter sedvanligt skepparmöte gav sig nästan hela eskadern iväg till Hvar för sightseeing & allmän njutning. Besättningen på "Eva" tog saken i egna händer och seglade mot Svetna Nedelja. Hård vind och vi kryssade efter bästa förmåga mot byn med den lilla hamnen. Seglingen gick bra. Visserligen är båten inte särskilt bra på kryssen men framåt gick det trots allt. Väl framme skulle vi backa in i hamn men det var värre än värst. Hård vind gjorde att vi drev kraftigt. Till sist gick vi med fören först & vände båten inne i hamnen. Allt gick väldigt bra!

Vi firade med broccolisoppa och bärs! Vi startade sedan vår promenad mot kyrkan mitt i byn, vidare över stock & sten, förbi vinodlingar, längs slingrade stigar med små kullriga stenar upp i bergen. Promenaden var solig, den branta stigningen gjorde oss både svettiga & törstiga. Äntligen visade sig grottan med en öppning som ett valv. Det syntes tydligt att det varit en kyrka där med praktfull madonnabild ca 500 möh.

Vilken utsikt över ön Korcula! Vi stannade ett antal gånger & bara njöt av allt vi såg. Vår promenad engagerade oss i 1 timme & resulterade i bad när vi kom tillbaka. Det skönaste på länge. Vår vandring imponerade verkligen på oss men dagen var inte slut.

Ett stenkast från båten väntade en 3-rätters middag med viner från hamnens grundare & tillika traktens vinodlare. Vi bänkade oss & inmundigade det ena goda vinet efter det andra – allt i klass med Nobelmiddag.

En eloge till fam. Larsson för val av denna hamn. Efter maten avrundade vi i båten medan månens skärva sken ikapp med oss. Kan man ha det bättre än vi haft idag? Natten var blåsig & fallen slog. Tillsammans med andra obestämbara ljud störde det sömnen för vissa. På morgonen upptäcktes en död mus mellan vår båt & kajen. Faktiskt lite spännande!

Tisdag 8/9

Vaknade pigga & utsövda efter en skön sömn. Natten hade varit sval & vågnas kluckande sövde skönt. Fru-

kost brassades av Alf & Maud.

Skepparmötet tog lång tid eftersom vädrets makter hotade med "Boran" – en kraftig nordan – åska & regn! Ursprunglig rutt blev därför ändrad - i stället för till Lastovo skulle vi segla söderut till Korcula. Vinden låg på från SO och vi tog oss ut näst sist ur den lilla marinan. Seglen hissades till hälften och snart gjorde vi 7 – 8 knop. Vi satt och höll i oss och tog emot duschar lite då och då. Alf och Mervi kokade kaffe i den grova sjön – en prestation i mitt tycke.

Runt kl 12 rundades udden på Korcula och seglen revades. Just när vi rullat in focken släppte rullgenuan och allt rullades ut igen. Panik!!! Något måste göras innan genuan slogs sönder. Maud som höll i ratten styrde mot en liten ö i lä. Per, Alf och Conny blev tvungna att dra ner genuan hela vägen och surra allt på fördäck. Det gick bra. Snart kom vi in i Vela Lukas hamn. Inga kajplatser för oss. Vi ankrade några gånger innan vi till slut hittade en kajplats vid macken. Just när vi lade till tog Christer ett steg i tomma luften och landade i plurret. Något paff blev han - och våt!

Det kändes skönt att ligga bra förtöjd vid land vid ev hård vind. Vädret håller på att bli sämre. Regnmoln sveper in men det är varmt. Vi hittar en liten butik att handla i men var finns alla grönsaker och frukt?

Efter en skön dusch och trevlig samvaro i sittbrunnen begav sig gänget till en restaurang som skulle ha god mat. Först var det fullt men just när vi skulle gå kom servitrisen och sa att vi kunde sitta på deras innergård. Den var mysig och låg väl skyddad med murar runtom beklädda med murgröna. Den vänliga personalen bar ut dynor och rullade ut markiser över oss om det skulle bli regn.

Oj, vad regn det blev och ÅSKA! Det ljungade i ett och det hade varit kul att sitta i båten och se skådespelet. Mätta och belåtna vandrade vi lite längs kajen innan vi kröp till kojs i vår fina More Magic.

Onsdag 19/9

Vi har lyckats få en plats vid kaj utanför en båt med bosnisk besättning i staden Vela Luka. Vissa andra bl a Urban med besättning har med sitt göteborgska språksinne lyckats få en riktig plats med aktern mot kaj – vid baren. Leona har blivit stadens sjukstuga: 1 man sover / övernattar i sittbrunn med feber som överstiger meterologernas utlovade temperaturprognos. 1 man, vår kapten, har haft mardrömmar om Borans ankomst och försökt sparka honom till helvetet.

Det har ju lyckats om än på bekostnad av en halvbruten tå, när han träffade skottet. Tån är nu spjälad. Kocken har knäckt ett revben när han försökt att nå en öl i botten på "frösa-boxen" – går ej att spjåla.

Motoriserade ut från hamnen vid 10-tiden. Vid SV-spetsen av ön sattes revad stor. Vår kapten är vansinnig över att det inte blir någon fart på vårt skepp - trots vind. Förklaras av att kölen är felmonterad – vriden 90 grader. Efter 1 tim dog vinden. Motorgång till en jättemysig

lunch- och badvik med endast 1 båt – med japansk besättning!! Nudel- och tonfisksallad stärkte oss men av bad blev intet.

Hotande åska och regn skrämde iväg oss. Åskan tilltar. Det ljungar och blixtrar från norr till syd. Regnet tilltar. Då blir vår kapten glad han har nämligen packat med sig regnställ. Korcula är målet.

Regnet upphör. Åska och regn byts mot en annan motgång – hamnkaptenen i Korcula, som något irriterad informerade oss om att hamnen är fullbelagd – trots 30 lediga platser på norra delen av hamnen. I all ”välmening” – Boran hotade från norr.

Med svansen mellan benen drog vi vidare till en svajvik söder om gästhamnen. Molokna och arga – då ringer telefonen - Hans vet att det går att ta natthamn i Orebic – en by på halvön Peljesac. Vi ”drar”. Den grunda gästhamnen gör att vi får ankra svenskt – med stäven mot kaj – synd när vi äntligen lärt oss backa.

Här möter oss en hamnkaptен med annat kynne – en trevlig. Tack Hans!! Vi konstaterar dock att eskadern är splittrad, men man rör inte över allt – och vi trivs. Vi besöker en trevlig restaurang tillsammans med Hagbergarna och njuter av vällagad Chateaubriand. Strax innan kojdxax får vi besök av Alf och Maud som hyggligt nog förlänger den härliga kvällen. Kapten tillägger: besättningen är vältrillad, underdånig och underhållande. Eskadern är hallelujamoment.

Torsdag 20/9

Vaknade till en solig och fin morgon. Efter frukost var det skepparmöte på kajen i Korcula. För ovanlighetens skull hade ingen läst sjörapporten. Det blev lite struligt innan vi fångat in den. Färdplanen blev att gå till en lunchvik vid Luka Potace, naturreservat vid nordändan av Mljet, och därefter vidare till natthamnen vid Okuklje på östra sidan av samma ö.

Vi började med ett rev i storen och full genua men det dröjde inte länge förrän vi var tvungna att ta ännu ett rev och rulla in på genuan. Det gick som tusan. Då tog vi beslutet att gå direkt till natthamnen. Så småningom mojnade det och vi kunde slå ut reven. Sista biten fick vi ta till järngenuan.

Väl inne i hamnen slogs krogägarna om att få oss som båtgäster. Vi bestämde oss för att det var Maren som gällde. Vi tog en promenad i byn - det vill säga runt hamnviken. Vi hade då ytterligare ett tjugotal restauranger att välja på. Efterhand dök de övriga båtarna i eskadern upp och förtöjdes väl. Alla kom utom Betty Boop som av någon outgrundlig anledning bestämde sig för att återvända till Korčula. Kvällens middag avnjöts på Maren som ligger ca 7 steg från landgångsbrädan.

Väl förtöjda med en sten hotande nära rodret, (varför kan man inte få lägga till med fören in) gick vi upp till restaurang Maran. God måltid och hela restaurangen fylld med kryssarklubbare. Reigun Hedström höll ett fantastiskt fint

tal till vår eskaderledare Hans, som tyvärr inte fick höra detta då han befann sig i någon mörk vik någonstans eftersom han, av här i loggboken icke nämnbar anledning, varit tvungen att göra en extra vända tillbaka till Korčula. Nå alla vi andra fick dock instämma i hyllningen till Hans och det råder fullständig enighet om att han har gjort ett fantastiskt jobb med en utmärkt planering, som väl tålde viss förändring på grund av hotande bora. Dessutom hjälpte han till och stöttade vid varje liten incident vi råkat ut för.

Fredag 21/9

Vi lossade vår förtöjning vid 8-tiden. Seglingen från Okuklje på Mljet till Dubrovnik började med en härlig halvvind, som tyvärr efter en halvtimme bara gav oss en fart på 3 knop, så det var dags att starta maskin eftersom vi ville vara tidiga i Dubrovnik. Ganska snart vred det emot så att vi fick ta ner seglen också.

Dubrovnik har en vacker nybyggd snedkabelbro. Infarten till ACI-marinan, som ligger 2 nm innanför bron bjöd på många vackra vyer. Vi blev väl mottagna av BavAdrias killar och båten kunde checkas in direkt utan problem. En god lunch på alla rester, som fanns ombord avslutade denna fantastiska vecka under en helt klarblå himmel.

Med 56 pers. i 8 båtar ges 56 olika upplevelser av vår eskader. Vi lät dagboken vandra runt i 6 båtar. Någon skrev där ner sina upplevelser för en dag. Tack alla ni som skrev var sin dag i denna dagbok!

Anders på s/y Hanna

Eskadern i Grekland 2009

Inledning

Så är vi då snart framme i Kos och vår seglingsvecka kan ta sin början. Efter lite mer än ett års förberedelser så sitter vi nu här och lampan för säkerhetsbältet har just tänts. Planet tar en sista sväng och landar. Kliver ut i det ljumma nattmörkret, letar upp vår buss som tar oss till marinan. Ur stiger 41 eskaderdeltagare som något trötta men nyfikna, letar upp sina båtar, kopplar av en stund i sittbrunnen innan det är dags att koja in. Under eskadern fick varje båt i uppdrag att teckna ner sina upplevelser från en dag och ibland lite till. Nedan följer deras berättelser.

En hälsning till er alla för ert bidrag i text och trivsam samvaro under eskadern.

la o Hasse Larson, eskaderledare

Onsdag 16/9 Kos - Psérimos 14 Nm

Efter en långsam förmiddag med incheckning där mesta tiden gick åt till att kolla täckningen på kreditkortet för depositionen, så kunde vi framåt eftermiddagen segla ut från marinan i Kos. Vinden frisk och rakt emot, så det fick bli motor till att börja med. Det är ju semestersegling ☺.

När vi väl kommit förbi revet utanför Kos norra udde så kunde vi rulla ut genuan och få en stunds segling. Upp mot hamnen på Psérimos västsidan blåste det dock rakt emot, så det fick bli motor igen. Just i inloppet till hamnen blev vi omsegade av ett antal Gülletter proppfulla med badturister. Vi blev förstas lite besvikna på att alla platser vid kaj snabbt blev ockuperade. Några norrmän upp-lyste oss dock om att "badbåtarna" går igen kl. 16 och inte kommer tillbaka förrän kl.10 nästa morgon.

Utmärkt, vi ankrade mitt i viken, förhoppningsvis vid sidan av den kabel som skulle finnas där och fick oss ett härligt bad. Klockan 16 försvann badbåtarna och vi kunde gå in och lägga oss vid kaj. Cissi o Bodil var ute och rekognoserade restauranger och blev bjudna på välsmakande dolmar hos den som låg längst bort.

Dit promenerade vi alla så småningom och fick fler dolmades, fisk och bläckfisk eller grillspett. Allt smakade mycket gott. Det blev dock lite missförstånd vid beställningen, så det blev en hel del att äta för somliga. Krogen tycktes vara familjeföretag med tre generationer aktiva. Som avslutning dök det upp hemlagade bakverk helt indränkta i honung. Vi behövde inget mer i magen den dagen.

Torsdag 17/9 Psérimos – Pandeli 15Nm

Skepparmöte kl 09.00, dagens mål är Pandeli som ligger på ön Leros. På vägen dit fick vi två badvikar att välja på. Först måste vi dock ta oss ut ur hamnen i Psérimos. Inte så lätt, eftersom vårt ankarspel saknade den del som ska styra ner kättingen i boxen. Krångel med att få upp ankaret och under tiden lyckades vårt ankare hitta ett annat ankare med tillhörande kätting, så fenderarna fick snabbt komma fram när vi drev ned mot fiskebåtarna vid piren. Ett litet bad för att fästa en tamp, så vi kunde dra loss ankaret samtidigt som vi fick god hjälp av Gunnar W för att bli bogserade första biten ut.

När de gällde badvikar valde vi alternativ två, d.v.s. den vik som låg i södra delen av Leros. Där blev det lunch och bad med simtur till grannbåten.

Sedan var det en kort bit till Pandeli där vi hade väntat oss att någon skulle dyka upp och fixa antennkabeln till VHF:en. Den var av och inte första gången, eftersom där satt massa tejp som någon utan kunskap om koaxialkabler hade satt dit. I stället för hjälp så fick vi via telefon veta att vi kunde ringa en båtfirma nästa förmiddag och bestämma tid. Det hade vi inte tid med. Jörgen promenerade ut på byn och lyckades hitta en lampbutik och fick titta i deras skrotlåda, där hittade han en sockerbit, lite koppartråd samt lite el-tejp. Sockerbiten kopplade snyggt ihop mittledaren, men en koaxialkabel behöver en skärm runt om också, vilket fixades med folie från ett cigarettpaket och koppartråd, så tejp över alltihop och vi kunde

åter använda vår VHF.

Efter en god middag på restaurang Zorba sov vi alla gott inför nästa dags utmaningar. Bergsbestigning till borgen väntade.

Besättningen på Oceanis 40:an Sifnos

Torsdag 17/9 Leros/Pandeli

28 grader!! Ja, det är vad temperaturmätaren i lodet visar när vi ankrat upp för lunch i den södra viken på ön Leros. Visar mätaren fel? Vem bryr sig, varmt och skönt är det i vattnet.

Efter en lunch med vegetarisk bas kompletterat med animaliska produkter nedsköljt med lokalproducerad dryck, tar vi oss vidare till den lilla staden Pandeli. Snart dyker den karaktäristiska bilden på staden upp, med sina väderkvarnar och borg på bergskammarna ovanför hamnen.

En efter en kommer eskaderns båtar in och vi förtöjer långsides i tredubbla led. Vi tar en promenad upp i staden för att handla och stannar vid torget där vi finner både grönsaker, bröd och kompletterar med några kilo lokalproducerat. Ja, här säljs det kilovis och istörre förpackningar än vad vi är vana vid hemifrån. Trötta i benen slår vi oss ned vid torgets "korvgubbe" här blir vi serverade nygrillade Souvlaki, öl och vin.

Mätta och glada tar vi oss ner till båten för att lite senare tillsammans gå och äta en måltid på en av hamnens restauranger. Restaurangen har dukat på stranden bara några meter från vattnet, kvällen är mjukt varm och ovanför oss lyser månen i kapp med det fasadbelysta fortet.

Fredag 18/9 Leros – Makronisi – Lipsi 15 Nm

Åter ett uppvaknande till en härlig dag med klarblå himmel. Idag ser vi fram emot att gå upp till borgen som ligger på toppen av berget över byn, kan väl inte vara så långt att gå.

Utrustade med ryggsäck, vatten, keps och solglasögon börjaren liten delegation vandringen upp mot toppen. Vägen går i serpentiner och vyn blir bara mer och mer magnifik. Törstiga och trötta med bara några hundra meter kvar blir vi omkörda av en taxi fylld med våra pigga och glada "kompisar" från båten.

Väl uppe var det mödan värd. Besöker ett litet fint kapell. Beundrar utsikten från borgen och kan inte sluta förundras över hur man byggt denna koloss, och varför? Turkot eller bara monument för att visa att man var störst.

Vandringen tillbaka gick via en bred och fin trappa till byn, där hade vi lite tidsnöd, för lunchen väntade på båten. Det hindrade naturligtvis inte att vissa av oss bara var tvungna att ha den obligatoriska glassen på väg genom byn. Lunchen var som vanligt jättegod och bestod av sallad o vin.

Avfärd mitt på dagen med Makronisiön och grottor som mål, dit kom vi efter någon timmes segling. Här blev det

bad med snorkel och ett antal turer till och in i grottorna med vår något läckande gummijolle. Även här en fascinerande naturupplevelse. Kl 15:30 fortsatte färden mot en blåsig natthamn i Lipsi.

Besättningen på Sun Odyssè 49:an Shirin

Lördag den 19/9 Lipsi – Patmos 10 DM Nv 8 – 12 m/s

Ombord på Rinia är natten kluckig men ett bra ankarfäste gör att åtminstone skepparen sover gott. Efter bunkring kastar vi loss och när vi passerar inloppet till Lipsi så får vi fallvindar på 33 knop.

Västlig kurs för motor till Patmos; något gropig färd där vi fick hålla i oss ibland. Beslutades att inte hissa segel, vilket nog var klokt. Ankom Patmos ca kl 11.00. En relativt stor stad med en fin hamn.

Vi tog en snabbfika innan vi begav oss till utflyktsmålet Johannes Uppenbarelsegrotta och sedan Johannesklostret högt uppe på ett berg i Chora. Tomas, Lena, Alf, Maud, Christer och Ann-Britt tog sig upp med taxi och Per, Maritha, Conny och Mervi hyrde två motorcyklar och tog sig upp längs slingriga vägar. Vilket vackert ställe. Historiens vingslag slog ordentligt där uppe. Lunch intogs efter klosterbesöket med en makalös utsikt från terrassen.

Väl tillbaka till hamnen kände "knuttarna" att de inte fått nog, så de äntrade "hojarna" igen och för iväg så långt man kunde komma i nordostlig riktning. Färden gick upp längs höga berg på smala snirkliga vägar och ner mot lummiga dalgångar och små vackra stränder och fiskelägen. Vägen var stundtals spårig och gropig. Getter betade längs vägkanterna och de betraktade oss nyfiket. Väl framme vid Geranous Bay, åkte badkläderna på och vi svalkade oss vid en vacker öde strand. Vilken vacker plats!

Väl tillbaka vid grinden för getterna, mötte oss synen av en grupp förvirrade medlemmar ur Sörmlandskretsens eskader som på engelska undrade om man verkligen kunde passera här!?! De kände inte igen oss i våra "fina polishjälmor". Svaret de fick var: "Yes it's okej".

Välbehållna tillbaka väntade övrig besättning med goda aptitretare och svalkande drycker och snart var stämningen åter på topp, vilken den har varit hela veckan. *Hälsningar från det glada, positiva och jämställda gänget på toppenbåten RINIA!! Ps På Rinia hade vi en hel dag då bara "tjejerna" seglade!*

Söndag 20/9. Scala på ön Pathmos - Levita 23 Nm

Vi lämnade hamnen 10.05 efter en lugn natt och bunkring av mat. På grund av alltför mycket segling dagen innan blev det motorgång utmed bergen på Pathmos med branta klippor, där slingrande murar, ofärdiga och kritvita nykalkade hus klättrade på sluttningarna. Efter fyrudden "Ak Tragos" sattes segel och vi vaggade fram i plattläns mot söder och dagens mål. Efter en kort stund ändrade vi kurs för att slippa ryck i focken. Vinden ökade och vi återgick till läns. Bröd och vatten skickades upp som mellanmål. Det gick inte att ordna något annat, men det var vackert med vita gäss och blå vågor och Phatmos som

blev mer och mer disigt. Levitha närmade sig långsamt.

Säkerhetsdelarna kom fram, vi förberedde kursändring genom indragning av en del av både fock och storsegel. Alla ställde upp när vi gick upp i vind. Det blåste 13-14 m/s, ibland tog inte rodret och vi krängde ner ordentligt då och då. Några brottsjöar gjorde att alla blev genomblöta. Sjön gick riktigt grov på slutet.

Birgittas kommentar var: "Det här skulle Ohlsson inte gilla, och inte skepparen heller". Ann-Mari undrade: "Kan man inte testa med enbart ett segel".

Efter att ha rundat Levithas östra udde försvann vågorna, men vinden ökade och blev västlig. Några sjövilddådar kom ut från viken och hissade på för fullt och drog ut på havet. För vår del blev det motorgång sista biten fram till hamnviken. Vi fick en del huvudbry, eftersom de små skären eller grunden vid vikens mynning inte fanns.

Vi lyckades få tag i en boj och åt en sen lunch i sol och vind. Det var avslappnat och skönt även om vinden ven och båten svängde fram och tillbaka och grannbåtens storfall slog och slog. Det blev svallvågor i kaffekopparna p.g.a. fallvindar. Två linor behövdes till bojen.

På land var det mycket kargt och många murar, tistlar och sten samt vackra blommor med stänglar. Det var vågskvalp både mot stranden akterut och mot jollen. En ny form av hamnljud, till skillnad mot motorljud av bilar och båtar.

Det blev gemensam middag på en taverna i land. Gummi-båtarna började avgå vid sjutiden, då himlen blivit rosa i väster och temperaturen "gått ner". Det blev en fantastisk upplevelse med god husmanskost, gott vin och vind som rasslade i träden runt omkring.

Efter tacktal till Ia och Hasse samt värdfamiljen företogs en äventyrlig tillbakapromenad på en stening väg i kolsvart mörker. Ficklamporna lyste som små irrbloss när vi förvirrat tog oss ner till bryggan och gummibåtarna. Agnetha halkade i jollen och fick andra paret blöta byxor för dagen.

I La Futura samlades vi kort kring värmeljus i ruffen, men gick snart till kojs. Natten blev blåsig och orolig för besättningen i förpiken.

Måndag 21/9. Levitha – Kalimnos - Psérimos 28Nm

Natten var blåsig natt men det var ingen sjö. Vi väcktes abrupt av ett meddelande om avgång 8.30. Vi fixade frukost i ett huj och kom iväg till 9.00. Vi gick först med motor och stor ur viken, därefter med fock och revad stor för att så småningom pröva med enbart fock. Vinden var som max uppe i 17-18 m/s och höll sig en kort stund kring 11-12 m/s. Sjön var till en början riktigt grov.

Alla blev våta. Så småningom försvann Levitha bakom oss och grottorna på Kalimnos blev tydliga. Vi mötte flera båtar som gick ut med full stor. Inne i lunchviken var det svårt med ankarfäste, eftersom nordanvinden drog ner från bergen runtomkring. Salladskålen stod och väntade

en bra stund innan vi vågade äta. Vi draggade flera gånger och åt därför under gång inne i viken. Vi drog iväg snabbt och flög fram mot Psérimos i god fart med enbart fock. Det blåste bara 14-15 m/s. Vi förtöjde invid kajen utanpå Klara och vaggade stilla i dyningarna. Alla kände sig jätteslitna efter denna tuffa segling.

Besättningen på Bavaria 40:an La Futura

21-22/9. Levitha- Kalimnos- Psérimos 28 Nm

Dagen startade med revelj med luttrande hängivelse av Ullas väckarklocka. Efter snabb klädsel vidtog full sång av kören med anledning av Håkans födelsedag. Frukost, kl 8.30, avgång. Vinden tog i med 10-15m/s och segelsättningen begränsades till genua 3/4-storlek och kursen 90-110 grader. Håkans hantering av ratt och vågor gjorde den två timmar långa överfarten till ett nästan torrt äventyr.

I varje fall hann vi torka mellan skurarna. En timme före planerad tid nådde vi Valimonos lilla hamn på Kalimnos för lunch som planerat, men fallvindar och dålig ankarbotten gjorde att vi tvingades lämna ankar för att gå till Psérimos efter en snabb lunch. Där återförenades vi med Staffan och hans besättning.

Under eftermiddagen ökade vinden till över 18m/s i byarna, varför delar av eskadern blev kvar i Kalimnos stad i avvaktan på bättre väder. Eftermiddagen ägnades åt bad, promenad, samvaro o rekognosering av lämplig middagskrog.

Skepparen på en Turkisk turistbåt tränade på relationsstärkande kontroller, genom att spontant bjuda Bengt o Thord på ett glas Ozo. Vid 19 tiden dags för gemensam middag på utvald krog. Efter hand fylldes borden så vi blev sjutton personer vid ett långbord. Vår krögarinna med familj & vänners hjälp serverade oss en magnifik och omfångsrik middag med havets olika läckerheter o grekisk sallad.

Varefter de väl tilltagna vinkarafferna tömdes framfördes stora verbala utsvävningar med födelsedagshyllning o körsång initierad av Gunnars eminenta tolkning av Runebergs Sven Dufva. Pyttan framförde sällskapets tack o uppskattning till krögariinnan m. Familj och damerna fick gåvor i form av stora örhängen i rosa eller blå snäckskal. Med detta var det trevliga sällskapets sista gemensamma kväll slut.

Besättningen på Bavaria 39;an Klara

Tisdag 22/9, Psérimos – Kos marina 14 Nm

Tidig morgon för hela besättningen. Vi har beräknad avgång kl.8.00. Solen skiner och vinden har mojnät betydligt. Efter en snabb frukost skall vi kasta loss och gå samtidigt som Klara från Psérimos mot hemmahamnen i Kos.

Men det visar sig inte vara fullt så enkelt att lämna ankare, det hade fastnat i ett par rejäla ankarkättingar tillhörande en liten fiskebåt som låg strax intill. Trots tappra försök från Staffan att få loss kättingarna via båtshake upp o nedhissningar av ankarspelet och god assistans av Klaras besättning satt vi fast!

Vad göra? Skeppare Staffan sliter av sig sinakläder och dyker ned och vi övriga i besättningen har alla våra uppgifter att hålla båten på plats och assistera och se det lyckades!

Efter denna omtumlande start gled vi ut från hamnen och hade en ljuvlig smörsegling tillbaka, havet liksom tackade för sig och visade sig från en underbar sida efter de senaste dagarnas häftiga vind- och vågupplevelser.

Vi lade till i hamnen i Kos på utsatt tid, packade ihop våra prylar och avslutade med en härlig lunch i sittbrunnen. Besiktningen hade inget att anmärka och det var en skön känsla att få riva slippen värd 10000:- .

Resten av dagen tillbringade vi på sköna solstolar och framåt kvällen vandrade vi till centrala Kos och åt en härlig middag. Vi samlades sedan alla i marinan och alla "båtar" tog en gemensam drink, fotograferade och skratade åt dräpliga minnen från vår eskader.

Sen väntade transport till flygplatsen. Vi lyfte 23.30 och anlände till Arlanda 02.30 och där stod vår busschaufför och hälsade oss välkomna hem. Bussen kom fram 4.30 hemma i Nyköping och det var gott att få krypa ned i sin egen säng och sova några timmar innan vardagen knackade på dörren igen. Summeringen är att vi hade en underbar vecka som definitivt gav mersmak. Stort tack till er alla för fin gemenskap.

Skeppare Staffan med besättning på Sun Odysse 36:an Coria

Eskader på floden Lot

Kort bakgrund till kretsens eskader på floden Lot i Frankrike.

Hemkomna efter kretsens eskader i de Grekiska farvatten utanför Kos 2009 så började tankarna innehålla "skall vi göra detta igen om något år och i så fall var"? Vi drog oss till minnes vad Per Gustavsson sa i bussen på väg ut mot Arlanda och flygresan till Kos. Vi tog honom på orden och började titta på lämpliga kanalbåtar och floder. Vid träffen efter Kos seglingen presenterades förslaget på en kanaleskader i Frankrike, intresse fanns så vi satte igång.

Sommaren 2010 bilade vi genom Frankrike och passade på att besöka områdena för de tänkbara floderna. Vi valde floden Lot med utgångspunkten staden Douelle. Efter eskaderkommitténs genomgång av offerter och förslag, ok från styrelsen, så presenterades eskaderförslaget till kretsens medlemmar via mail, hemsida och Kretsnytt. Vi har sedan hållit ett möte i oktober 2010 och ett i maj 2011 för deltagarna med genomgång av rutten, pilots, praktisk information, vinprovning m.m. Skeppare och deltagare har också underhand hållits informerade via

mail. Flertalet av de 45 som deltog, var med och seglade i Kos eller Kroatien, medan några besättningar var nya för varandra och under veckan knöts nya bekantskaper.
la o Hans Larson, eskaderledare

Eskader på franska floden Lot 2011

3 september

Äntligen var det dags att ge sig iväg igen på en ny resa med det gamla gänget, det är tredje resan nu och den här gången på betydligt lugnare vatten. Färden går till floden Lot i södra Frankrike.

Väckarklockan ringer halv fyra och bara med en viss möda fick vi fötterna i golvet. Men sen blev det fart och redan en trekvart senare var vi iväg. Parkering på Arlanda långtid och vid incheckningen träffar vi delar av gänget där vissa är gamla bekanta och andra nya bekantskaper. Andra i eskadergänget står lika trötta på flygplatsen i Linköping. Vi flyger alla till Toulouse via Amsterdam och allt går som smort. Där väntar bussen och för vidare färd norrut till Douelle, en liten sömning by mitt i Midi-Pyrénées 10 mil från Toulouse.

Utcheckning av båtarna var en enkel match jämfört med i Kroatien och Grekland men så var det lite enklare grejor också, och inte fullt så dramatiska vatten som i Grekland! Efter fördelning av kabinerna och installation så skickades några löpare till butiken för att inhandla förnödenheter som frukost och lunchmat till kommande dag, samt vin!

I utcheckningsproceduren ingick också att provslussa. Efter lite instruktioner tog kapten Thomas oss in i slussen och väl där så var det inte svårt att slussa, men ett himla vevande, 100 varv för att öppna slussluckan och lika många för att stänga den. Vi blev bra på att veva under veckan!

Väl tillbaka i hamn så blev det ombyte och avfärd till restaurang Auberge du Vieux Douelle för 3-rätters välkomstmiddag bestående av ankröst mm. Hans hälsade oss välkomna och berättade lite om vad vi skall få uppleva under veckan. Den långa dagen började kännas av och vi vek oss tidigt och sov gott.

4 september

Efter frukost tuffade vi sakta västerut mot vinprovning på vingården Armandière. Vi bjöds på ostbricka och provning av 8 st viner av olika typ samt rundvandring på vingården och i produktionslokalerna. Vi lärde oss något om hur man gör vin och insåg att det inte är så enkelt. Självklart köpte vi med oss några flaskor för en noggrannare utvärdering senare på båten. Middagen skulle avhållas i Caillac men restaurangen var stängd idag så det blev att tuffa tillbaka till Douelle och middag där. Det blev en ganska tidig kväll, res-tröttheten sitter i!

Besättningen på Nautilia 2, Iréne o Thomas, Bibbi o Lasse, Eva o Jan-Erik, la o Hasse

5 september

Vaknade pigga och alerta efter söndagskvällens jazzunderhållning. Några morgonpigga tog en promenad före frukost. Maud hade springskorna på sig så hon försvann som en hind uppför backarna. Vi andra gick fram till danska prins Henriks vinslott, Chateau de Cayx. Hela området är fullt av dignade vinstockar.

Efter promenad och dusch väntade en välbehövlig frukost. Resan gick sedan vidare uppströms. Vi passerade snart vinslottet igen och då var det mycket större och vackrare än vad vi såg från landbacken. Tyvärr såg vi varken prins eller drottning. Färden fortsätter så sakteliga. Slussarna avbyter varandra och vi turas alla om att både köra och veva. Nu börjar vi lära oss det mer och mer. Det gäller att inte alltid ha så bråttom utan ta det lite lugnare när vattnet börjar rinna in i slussen.

Väntan på slussning.

Emellanåt ser vi en häger som håller ett vakande öga över oss känns det som. Är det samma häger hela tiden eller finns det flera utposterade längs floden? Det är helt fantastiska vyer vi färdas igenom, grönt och frodigt. Vackra små slott och hus skymtar. Något utblommade gulbruna solrosfält. Lugnt och stilla, varmt och gott.

Dagens mål är staden Cahors. Vi lägger till vid en kaj som ligger ganska nära centrum. Där träffar vi båt Annerfors som ligger och väntar på reparatörer, de har fått problem med en toalett.

Vi är i stort behov av att handla mat och vatten, så vi traskar upp på stan för att hitta stormarknaden. Några av oss får förtroendet att göra inköpen, några går till torget och tar något läskande och gör sig redo att hjälpa till och bära hem matvarorna.

Väl tillbaka i båten är det dags att göra sig redo för kvällens middag. En drink uppe på soldäck är den helt perfekta uppladdningen. Därefter går vi samlad tropp upp på stan igen och hittar en restaurang med god italiensk mat.

Mörkret lägger sig snabbt i den varma sköna franska kvällen. En helt underbar dag på vår resa

Alf, Maud, Per, Marita, Eva, Birgitta, Lars och vid pennan Anita

6 september

Efter god frukost med bl a färska croissanter, som Anna-Berta på sedvanligt sätt hämtat i bageriet, bestämde vi oss för att göra Cahors. Vi blev nämligen ombedda att stanna kvar i Cahors eftersom båten skulle repareras ytterligare under en dag. Cahors är en liten och vacker stad med ca 20 000 invånare. Staden visade sig ha anor från kejsar Augustus tid och floden Lot är regionens pulsåder.

Bron i Cahors.

Eftersom en av de stora sevärdheterna var Le Pont Valentré bestämde vi oss för att besöka bron. Den uppfördes på 1300-talet och är en av de vackraste i Frankrike. Vi fortsatte vår promenad upp mot stadens huvudgata och strax kom vi till torget, stadens hjärtpunkt. Här vimlade det av caféer och människor. Herrarna valde en öl och damerna valde shopping. Små exklusiva butikier inspirerade till besök. Plötsligt stod vi med påsar i händerna och utsökta kap. Promenaden fortsatte efter en god lunch ner mot flodens östra sida där vi fortsatte färden längs kajerna för att så småningom hitta tillbaka till vår kajplats. Fortfarande höll man på att reparera alla anmälda fel men då med förstärkning från rederiet. Det kändes tröstlöst. Sen eftermiddag tändes hoppet igen. Felen var åtgärdade och nu hade vi möjlighet att fortsätta resan. Glada i hågen lämnade vi hamnen för att senare på kvällen njuta av en god middag med efterföljande drink på båtens måndäck.

Lars, Ursula, Reigun, Ulf, Lars, Anna-Bertha och Hans.

Rikseskadern till Stralsund 2007

Nu var det äntligen dags En rikseskader till Stralsund. Denna segling hade planerats i mer än ett år. Anmälan gjordes i slutet av 2006 och ca 140 båtar visade intresse. 15 deleskadrar med kryssarklubbare från Gävle till Strömstad. Sörmlandskretsens deleskader bestod av 9 båtar och samlingen bestämdes till Kalmar den 8/7.

Första etappen gick till Kristianopel dit vi anlände efter en frisk sträckbog dikt bidevind. Som belöning för den ganska jobbiga första dagen så fick vi en toppenfin kväll i strålende sol och gemensam grillning och lekar på de fina gräsmattorna.

Nästa delsträcka blev seglingens längsta och när vi anlände till Christiansö på kvällen hade några båtar varit till sjöss i 14 timmar, men eftersom vädret var på vår sida blev överfarten inte alltför långtråkig. Även Christiansö visade sig från sin bästa sida och alla hann med en promenad på de båda öarna som borde vara ett måste att besöka för alla som seglar i södra Östersjön. De små pittoreska stenhusen och de smala gränderna är fortfarande kvar sedan öarna var en starkt befäst militärbas från 1700 talet.

Vi hann även med några stopp på Bornholm innan vi tidigt en morgon satte kurs på Sassnitz. Även denna överfart blev behaglig och vi hade en fin öppen sträckbog för 4-8 m/s, sjön var aldrig högre än 0,5 meter. När vi lade till hade överfarten tagit ca 8 timmar.

Hamnen är väl inte den mysigaste på Rügen men det finns flera restaurangbåtar man kan besöka för en god bit mat.

Nästa dag var det ca 30 grader varmt och svaga vindar när vi fortsatte söderut längs ostkusten, på håll kunde man skymta Prora som är Hitlers semesterparadis för det tyska folket som påbörjades på 30-talet och idag är i dåligt skick och till stora delar tomt.

I Gager hittade vi resans mysigaste hamn, som är väl skyddad för alla vindar, en liten by en restaurang och butik fanns också att tillgå. Omgivningarna bestod av gröna kullar och fina promenadstråk.

Efter ytterligare några mysiga små hamnar på Rügen var det dags för gemensam insegling till Stralsund.

Vi samlades i en bukt strax norr om staden och inseglingen skedde i ganska god ordning i tre led. När vi passerade pironcken möttes vi av trumpetfanfarer och massor av åskådare som vinkade, TV fanns också på plats.

Dagarna i Stralsund tillbringades med teaterbesök, stadsvandringar och bussrundtur på Rügen. Några av oss fick också förmånen att få träffa borgmästaren som berättade om de gamla banden med Sverige som fortfarande lyser igenom i den gamla Hansastaden. Staden tillhörde nämligen konungariket Sverige under nästan 200 år fram till 1815. Under tre dagar firades också Wallensteindagarna, med medeltida marknad, gycklare och olika former av mat och dryck på torget och gatorna i staden. Hela firandet är till minne av när svenskarna kom och befriade staden från en belägring av den tyska krigsherren Wallenstein som ville införa katolicismen i staden.

Vår deleskader upplöstes formellt med en trevlig kväll på en restaurang i den fina gamla staden. Hemseglingen var inte planerad från början utan skedde i mindre grupper som bildades nere i Stralsund. Xanadoo gjorde sällskap med 4 andra båtar och gick norrut öster om Hiddensee.

I Schaprode hittade vi ytterligare en mysig liten hamn som dessutom hade en trevlig grillplats under tak som vi använde för kvällens gemensamma grillning. Här fick vi också exempel på att de muddrade lederna som finns runt Rygen är väldigt grunda utanför prickarna. En 33 fotare gick på strax utanför prickningen och stod sedan ordentligt fast, sjöräddningen anlände efter ca 45 minuter och hade fullt sjå att dra loss båten, vad kalaset kostade framgick inte för oss som tittade på.

När man seglar väster om Rügen är ett besök på Hiddensee ett måste, denna sandö som saknar biltrafik är väldigt turistanpassad och det fullkomligt kryllade av turister som ville se den fina ön och uppleva de fina baden. Vi cyklade upp till fyren på norra delen av ön och fick en underbar utsikt över omgivningarna, dessutom är tydligen ön ett paradiset för florister.

Våra planer på att besöka de östra delarna av Danmark fick vi tyvärr skjuta upp till ett annat besök eftersom vindarna den senaste veckan stadigt legat på V-SV 8-14 m/s. Vi utnyttjade i stället en tillfällig lucka i den hårda vinden och tidigt en morgon kastade vi loss för de 55 dm rakt norrut till Ystad. När vi passerat Arcona om styrbord var sjön fortfarande ganska hög och med en slörbog blev denna överfart ganska slingrig. Vi hann dock lägga till i gästhamnen i Ystad innan nästa kuling kom senare på kvällen. Ystad är en trevlig liten stad med stora delar av gatunätet och bebyggelsen kvar sedan medeltiden, vi besökte bland annat ett gammalt rökeri från 1700 talet som numera används som Bryggeri och restaurang. Det kändes ganska bra att åter beträda svensk mark och

vetskapen om att vidare färd inte behövde gå över öppet hav kändes ganska tryggt.

Hemfärden fortsatte längs den Svenska kusten och efterhand splittrades gruppen som haft sällskap från Stralsund. När vi närmade oss Kråkelund och den första riktiga naturhamnen efter drygt 30 gästhamnsnätter var vi ensamma. Trots alla positiva upplevelser och det mycket trevliga sällskapet under resans gångkändes det underbart att kasta ankar i en egen vik och njuta av tystnaden och stillheten i vår underbart fina skärgård.

Tjejen som inte backar för att backa in.
Alf och Maud Hagberg, Xanadoo

Eskadern till Tallin 2014

Sörmlandseskadern

Sörmlandseskadern startade med fem båtar på Ringsö i Sörmlands skärgård. Det var Dimma, Ida, Rödluvan, Linnea II och 111:an. Raw & Wriggling anslöt i Nynäshamn, Xanadoo och Vindela på Rödlöga samt Cochise i Rödlhamn. Några valde att segla längs grundare leder på Åland och alla samlades först på Sottunga. Alla nio båtarna seglade gemensamt några dagar innan tre båtar gav sig av tidigare mot Tallinn för att reparera navigeringsinstrument och flyga hem på läkarbesök.

Malma kvarn hade infravärme på bryggan.

Efter Tallinn delades vår nio båtars eskader i två delar. Ida, Xanadoo och Vindela med besättningar som ville undvika långa överseglingar till havs tog vägen tillbaka till Finland för att kunna segla i skärgård så mycket som möjligt. Dimma, Cochise, Raw & Wriggling och Rödluvan med "bråttom hem" stack iväg en dag före avskedsmiddagen. Skepparen på Rödluvan hade drabbats av kramp i ena benet och blev lovad hjälp från Cochise och Raw & Wriggling med tre vuxna ombord om så behövdes. Linnea

II och 111:an som blev kvar i Tallinn kom ifatt de fyra andra i Diriham en bit västerut.

Raw & Wriggling stannade för att uppleva Dagö i lugn och ro. Vi andra stretade på med motor eller slående segel i svag slör längs de prickade lederna mellan öarna i Estland. Det blev långa etapper utan tid för besök i land förutom för att äta och sova. Dimma gick iväg före oss andra till Fårösund.

I Kuressaare fanns fortfarande torghandel.

Resten röstade fram en vilodag med besök i Kuressaare för att uppleva något mer av Estland. På kvällen samlades vi upp på en brunbränd gräsmatta med upp-och-ned-vända ölbackar att sitta på. Tiden och taktiken för överseglingen på ca 120 nm från Ösel till Gotland diskuterades ingående. Vi bedömde tillsammans tidsåtgången, bästa ankomsttid för att få hamnplats, bästa tid för att korsa lederna för handelssjöfarten och möjligheten att korta den långa sträckan med 15 nm och vila några timmar i en fd fiskehamn på Ösels sydvästspets. Den gemensamt bestämda avgångstiden fungerade perfekt. Alla hade tankat före kl 10. Linnea II vars plotter inte fungerade gick mitt i gänget.

På hemväg mellan öarna i Estland.

Utanför fiskehamnen Montu togs ett enhälligt beslut att fortsätta eftersom seglingen fungerade bra. Långsamt tog vi oss förbi alla grundbankar vid sundet in till Rigabukten i samma guppiga långsamma slör. Därefter kom både vind och vågor. Oförberedda som vi var blev det problem med mötande eller korsande handelssjöfart i mörker, sjösjuka och matlagning, men vi hade VHF-kontakt flera gånger på natten och seglade alla inom synavstånd vilket kändes tryggt. Framme i Fårösund kl 04 30 på morgonen fanns det ingen hamnplats för oss alla fyra i samma hamn. Morgonen därpå hittade vi också Dimma. Efter en liggedag och gemensam middag fortsatte Dimma, Cochise och Linnea II till fastlandet. Rödluvan och 111:an blev kvar för att gå på teater i Roma.

På Rödlöga kom solen tillbaka efter regnet.

Vindela, Xanadoo och Ida som tog vägen över Finland och Åland tillbaka höll ihop tills de kom tillbaka till den svenska skärgården. Algproblemen var måttliga.

Varför eskadersegling?

Vi hjälps åt

Under seglatserna har vi VHF-kontakt varannan timme och kollar om allt är OK. Om något händer kan man ropa när som helst och få kontakt. "Cochise" får "soppatorsk" under motorgång i motvind från Kökar till Jurmo. Raw & Wriggling och 111:an börjar också kryssa för att vara tillhands. Extra diesel fixas fram från Vindela och andra eskadermedlemmar för att klara segling och infart i följande hamn i Rosala med bränsleförsäljning. "Ida" får låna en extradunk diesel från 111:an för att försöka klara ett mångårigt motorproblem genom att koppla förbi de ordinarie filtren till bränsletanken. "Ida" får också låna en lång boj fångare av Linnea II. Jerk som är ensamsegelare på "Vindela" får hjälp vid tilläggning och avgång och sällskap på land. I Jurmo där det var fullt när vi kom lyckades Alf som var hamnvärd trixa in även efterslänrarna.

Det var ofta trångt i hamnarna.

"Xanadoo" får stopp i luftfiltret vid avgång från Rosala. Alla vänder och avvaktar problemlösningen. På grund av samtidiga besked om dåliga seglingsförhållanden på väg till Hangö blir det en extra liggedag istället. Dieseldunkar lånas ut för att underlätta bränslepåfyllning för fortsatt motorgång mot Hangö och cyklar för att kunna göra utflykter lånas ut till dem som inte har några. "Linnea II" har trots reparationer problem med sin plotter och får hjälp med navigeringen av oss andra. Väderrapporteringen fungerar bra eftersom eskadermedlemmar med bra internetkontakt delar med sig av vad de får reda på.

När den tredje eskadergruppen från Uppsala anländer till Rosala hjälps alla åt med tilläggning i den hårda vinden.

Vi umgås på land

I hamn blir det naturlig social kontakt både mellan båtar som ligger intill varandra och med andra som man träffar på bryggan. Vid skepparmötena varje kväll får alla säga sitt. Hänsyn tas till dem som kände sig osäkra på vindstyrkan och sjögång. Med så många båtar som nio båtar är många olika åsikter vid skepparmötena. Det kan för en del vara svårt att acceptera extra liggedagar eller avvaktan pga osäker väderlekssituation.

I Rosala samlades vi ofta på bryggan.

I flera hamnar ordnas spontant gemensamma måltider på klipporna eller på någon restaurang. Oftast blir det spontant eftersnack i hamn både efter långa och kämpiga etapper eller fantastiska seglingar.

Vi upplever nya vatten och platser

Många av de deltagande båtarna skulle inte ha tagit sig till Estland om det inte hade ordnats en eskader. Det positiva med en rikseskader är om det anordnas några gemensamma aktiviteter. I Tallinn berättade Hans Norrman från Uppsalaeskadern om Estlands historia och kopplingen till Sverige vilket var mycket intressant. På avskedsmiddagen sjöng och spelade en estlandssvenska fantastiska traditionella sånger från Ormsö.

Det delades ut broschyrer och kartor vid ankomsten till Tallinn men var och en fick själv ta till sig vad som stod där och ta sig iväg från hamnen. Vissa besättningar hade svårt att uppskatta den långa tiden i hamn. Några gav sig iväg tidigare än beräknat.

I Port Noblessener blev det fullt med båtar. Några fick tyvärr ligga i skvalpet längst ut.

Det sena bytet av hamn i Tallinn uppskattades inte av alla eskaderdeltagare. Omgivningarna i ett gammalt fd industriområde blev en upplevelse för mig som har jobbat

med att ta hand om det industriella kulturarvet. Den delvisa upprustningen vittnar om en handlingskraft och vilja att göra något av det som övergivits efter kommunisttiden i Estland. Svallet då färjorna passerade var besvärande för en del. Vi förtöjde med ett "spindelnet av springlinor" och klarade oss bra. Bristen på duschar och toaletter till en början var frustrerande – men vi som upplevt hamnarna i Estland på 1990-talet tyckte det var OK.

På deleskadernivå har hamnplatserna och dagsetapperna om möjligt har anpassats efter väder och vind samt deltagarnas behov att passa tider, båtarnas storlek eller besättningens inställning till väder- och vindförhållandena.

Några slutintryck

Det har varit en fantastisk och innehållsrik segling. Vi har upplevt mycket både på havet och på land men framförallt en fin sammanhållning i eskadergruppen och många livliga diskussionerna vid skepparmötena. Det var en stor lättnad att ha en vit akterlanterna att styra efter under överseglingen till Fårösund. Eftersom vi blev kvar en dag extra för att cykla på Gotland kändes det mycket ensamt att segla till Sörmland utan VHF-kontakt eller synkontakt med andra båtar på vägen.

En eskadergrupp får inte vara för stor. Vi konstaterade att fyra båtar var lagom många för att hitta hamnplatser och att umgås så att alla kom till tals. Att det var lättare att hålla kontakt och anpassa segelsättning om man är färre. 10 m/s bör vara en maxgräns för när man kan ge sig iväg - åtminstone om man har ett datum och ett mål att nå. Det är bra med möjligheten att avvika från den ordinarie eskadergruppen om man vill segla sin egen väg. Då blir det inte så stor press på hamnarna och så svårt att komma överens om avspeglning och dagsetapperna.

Ammi på 111:an

Kökar med en av många solnedgångskvällar.

Fullmåne på St Svartö nära Porkala udde.

